

TA CÙNG TRẤY LÊN ĐỀN THÁNH CHÚA!

Ngày 6-12-1726, tại đan viện kín Cát-minh "Chúa Ba Ngôi" ở Munich, Đức Quốc, nữ tu **Anne-Josèphe de Jésus Lindmayr** trút hơi thở cuối cùng, hưởng thọ 69 tuổi. Ngay năm sau, 1727, giáo phận Munich mở cuộc điều tra để lập hồ sơ xin phong thánh cho Chị.

Trước khi vào tu, Chị Anne-Josèphe de Jésus đã nổi tiếng đạo đức, dưới tên gọi **Marie-Anne Lindmayr**. Chị được đặc ân tiếp xúc với các Đấng Linh Hồn nơi Lửa Luyện Tội, hay nói đúng hơn, các Linh Hồn thường hiện về xin Chị ăn chay, hãm mình đền tội và cầu nguyện cho họ sớm được giải thoát khỏi nơi giam cầm, về hưởng tôn nhan Chúa. Xin trích một đoạn trong "Nhật Ký" của Chị liên quan đến vấn đề này.

Từ vài năm qua, con nhận dấu hiệu từ phía các Đấng Linh Hồn bằng nhiều cách thức khác nhau, thể theo đà con tiến tới trong đoàn nhân đức. Con luôn luôn xin Chúa đừng để cho những chuyện này xảy vì sợ rằng quỷ dữ có thể xen vào và lừa gạt con chẳng. Cứ mỗi lần con nghi ngờ về điều gì, con liền khẩn khoản xin Chúa trợ giúp. Con cũng kêu van Chúa đừng dẫn con đi trên các nẻo đường, xem ra khó hiểu đối với Cha Linh Hưởng của con, đồng thời trở nên nguy hiểm cho con.

Mối liên hệ chặt chẽ của con với các Đấng Linh Hồn nơi Lửa Luyện Hình bắt đầu một thời gian ngắn sau khi thân phụ con qua đời. Một thiếu nữ tên **Marie Pecher** nhắc người nói với con là cô rất tin tưởng nơi con và ước ao hầu chuyện với con. Tuy nhiên, cô đang đau liệt giường nên không thể đến tận nhà gặp con được. Cho đến lúc ấy, con không có liên hệ thân tình nào với cô. Tuy nhiên trước đó con có nghe nói cô muốn gặp con nhưng cô bị thân mẫu cản ngăn vì bà mẹ sợ con lôi cuốn cô vào con đường quá đạo đức hoặc vào đời sống tu dòng. Sau khi thân mẫu qua đời, cô Marie Pecher tiếp tục cuộc đời đức hạnh, đáng nêu gương cho các thiếu nữ đồng tuổi. Cô cũng đính hôn với chàng trai tên Hufnagel.

Con nhờ người cáo lỗi với cô Marie Pecher rằng con không thể đến thăm cô trước khi đám tang thân phụ con hoàn tất, nhưng con hứa sẽ đến thăm cô ngay trong tuần lễ ấy. Thế là vào ngày thứ bảy **25-11-1690**, nhằm lễ thánh Catarina trinh nữ, con đích thân đến nhà thăm cô Marie Pecher. Cô thẳng thắn trò chuyện với con và xin con cầu cho cô được chết khi vẫn còn giữ mình trinh khiết.

Ba hôm sau, ngày 28-11, sau khi thu xếp mọi chuyện phải làm và lãnh đầy đủ các bí tích, cô Marie Pecher trút hơi thở cuối cùng.

Vừa nghe tin con thật sự kinh hoàng. Tuy nhiên, con không bao giờ tưởng tượng rằng cô sẽ đến nhà con sau khi cô chết. Do đó, mặc dầu trông thấy nhiều dấu hiệu chứng tỏ sự hiện diện vô hình của cô, con vẫn không để ý nên không đặc biệt cầu nguyện cho cô.

Vài hôm sau, nhằm ngày thứ sáu 1-12, lúc con đang đọc kinh chiều trước ảnh Đức Mẹ MARIA trong phòng bỗng con nghe tiếng nói lớn:

- Hãy cầu nguyện cho em!

Con có cảm tưởng như nghe một bản thánh ca cầu hồn ..

Rồi cô quạt gió lạnh vào mặt con và kéo áo con. Sau đó, khi con cầm đèn dầu đi lại trong nhà, con như trông thấy một bóng người đi trước mặt con. Nhưng vì chưa có kinh nghiệm nào về chuyện các Đấng Linh Hồn hiện về nên con không hề nghĩ ngợi gì ráo trọi.

Phải đợi mãi đến ngày **8-12-1690**, lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội, con mới bắt đầu hiểu đầu đuôi mọi sự. Số là, vào các dịp lễ Đức Mẹ, con có thói quen thức dậy thật sớm và đi tham dự Thánh Lễ lúc 4 giờ hoặc 4 giờ rưỡi sáng. Một mình, con xách đèn dầu đến nhà thờ. Khi tới đường gọi là "Lối đi Các Cha dòng Cát-Minh" con bỗng trông thấy một người mặc áo trắng đi trước mặt con. Người này có vóc dáng giống như cô Marie Pecher. Rất may, con vẫn không nghi ngờ gì, nếu không chắc con sẽ sợ đến

chết đi được! Bóng trắng cứ đi trước con, suốt trọn con đường dẫn đến nhà thờ Các Cha dòng Tên. Tại đây, lúc con muốn giờ đèn xem tỏ mặt ai là người đi trước mình thì bóng trắng biến mất. Chỉ khi vào đến nhà thờ, lúc quì cầu nguyện, con mới hồi tâm và hiểu rằng:

- Bóng trắng ấy không ai khác là Linh Hồn cô Marie Pecher!

Tối hôm ấy, con nghĩ về cô Marie Pecher với nhiều thương yêu triu mến. Khi quì gối cầu nguyện trước ảnh Đức Nữ Trinh Rất Thánh MARIA, con tha thiết thưa rằng:

- Nếu quả thật vì vinh quang THIÊN CHÚA và vì phần rỗi của Linh Hồn này, xin Linh Hồn hãy đến và cho biết danh tánh, hầu tránh cho con khỏi bị lầm lẫn.

Vậy là chính đêm ấy, vào đúng nửa đêm, một Linh Hồn xuất hiện. Con có cảm giác bị một người lấy ngón tay nóng như thiêu - giống mũi kim đốt trong lửa - đè lên chân con. Con đau đớn như thể chân con bị bỏng. Con liền chỗi dậy và đến quì trước bàn thờ. Ngay lúc ấy, THIÊN CHÚA đưa con vào một trạng thái không còn làm chủ được, nhưng vẫn tỉnh táo. Tình trạng ấy diễn ra trong vòng ba tiếng đồng hồ. Con được chỉ cho xem thấy những gì còn thiếu sót nơi Linh Hồn cô Marie Pecher. Con cũng được hiểu rằng Linh Hồn này được gọi sống bậc đồng trinh nhưng lại đính hôn. Đó là lý do khiến THIÊN CHÚA đưa Linh Hồn ra khỏi thế gian sớm như vậy. Bởi vì, Linh Hồn phải chết trong bậc đồng trinh. Con không bao giờ tưởng tượng được rằng bên kia thế giới, người ta lại tỏ ra khe khắt đến như thế! Không, không ai có thể hiểu được điều ấy. Nhưng nhờ Linh Hồn này giải thích rõ ràng con mới hiểu được. Nếu không, có lẽ con không thể nào tin được những điều ấy.

Đúng thế. Con không hiểu sai. Chính bà mẹ cô Marie Pecher hiện về đêm hôm sau đã khẳng định những điều trên. Bà đốt chân con còn đau đớn hơn con gái bà nhiều. Con phải quì cầu nguyện bên cạnh bà suốt trong ba tiếng đồng hồ và ghi lại những gì còn thiếu sót nơi Linh Hồn bà. Con được tỏ cho hiểu:

- Chính bà mẹ cô Marie Pecher cũng bị chết sớm chỉ vì đã làm mọi cách để ngăn cản con gái không được chọn đời sống tu dòng.

Rồi cũng chính vì lý do đó mà bà phải chịu nhiều đau đớn trong Lửa Luyện Hình. Linh Hồn còn cho con biết những lỗi bà đã phạm trong khi ăn uống quá độ, không biết kiềm hãm tính mê ăn uống. Ngoài ra, lúc còn sống bà không thích làm việc bố thí nên bà nói với con rằng chồng bà sẽ gởi cho con ít tiền và xin con phân phát cho người nghèo trong vùng.

Số tiền này đến tay con thật. Linh Hồn bà này khiến con phải trả giá cao. Vì bà, con phải ăn chay phạt xác bằng bánh khô và nước lã. Bốn tuần lễ sau, con vẫn còn nhìn thấy vết cháy bỏng trên bàn chân con. Bởi vì, hình dạng bàn tay và ngón tay bà chạm trên chân con vẫn còn dấu rõ ràng. Càng được an ủi khi trông thấy hai Linh Hồn này hiện về bao nhiêu con càng phải trả giá cho hai Linh Hồn ấy bấy nhiêu.

Khi con đã đền bù tất cả những gì còn thiếu sót nơi hai Linh Hồn này, cả hai mẹ con còn hiện về trong phòng con một lần nữa. Đêm ấy là ngày 13-12-1690, lễ kính thánh Luxia, trinh nữ tử đạo. Con nghe tiếng hát tuyệt diệu bản thánh ca:

- **Vui đường nào khi thiên hạ bảo tôi: "Ta cùng trẩy lên đền thánh Chúa!"**

Nghe tiếng hát, lòng con tràn ngập một niềm vui khôn tả.

... **Vui đường nào khi thiên hạ bảo tôi: "Ta cùng trẩy lên đền thánh Chúa!"** Và giờ đây, Giêrusalem hỡi, cửa nội thành ta đã dừng chân. Giêrusalem khác nào đô thị được xây nên một khối vẹn toàn. Từng chi tộc, chi tộc của Chúa, trẩy hội lên đền ở nơi đây, để danh Chúa, họ cùng xưng tụng, như lệnh đã truyền cho Israel. Cũng nơi đó, đặt ngai xét xử, ngai vàng của vương triều Đavít. Hãy nguyện chúc Giêrusalem được thái bình, rằng: "Chúc thân hữu của thành luôn thịnh đạt, tường trong lũy ngoài hằng yên ổn, lâu đài dinh thự mãi an ninh". Nghĩ tới anh em cùng là bạn hữu, tôi nói rằng: "Chúc thành đô an lạc". Nghĩ tới đền thánh Chúa, THIÊN CHÚA chúng ta thờ, tôi ước mong thành được hạnh phúc, hỡi thành đô (Thánh Vịnh 122(121)).

("Mes relations avec les Âmes du Purgatoire", Marie-Anne Lindmayr, Éditions Christiana, 1986, trang 28-31)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

